Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

suis dedit. spē misteria capere idoneū
ñ dū erat. Inuenies q̄ hō in hoīem ñ
solū aiāle aut carnale: s: ē carnē aiā
ue uocari. habes in genesi. Non p̄manē-
bis spē mēs in hoīb̄ ihs qr caro s. Appe-
uit q̄ppe humanū int̄ una ē sūma me-
di cū plerūq; inuū; diuīs. s ipsi ēēt
fm. qd ille exp̄t fūat q̄ dicebat. Ydeo
aliā legē in mēbis meis repugnantē
legē mēntis meē; Inq̄ eūq; parte tot̄ ēt
fierī ei nūro ē nomī sortit. ē eū solet
carnis uoluptatib̄ pasci caro noīat.
Cōt ū si spualiū ēt pulchritudine:
si insapiē āplex estuās uoces illas su-
as fae hae amari ē exq̄sitū aiuuentu-
te mea ē ḡsitū sponsā eā m assumere
ē amator facē sū formē illī audiet
ab apl̄o. Ylos in carne ñ estis s: in spū.
Ylñ ē spūal seu ⁊ spē q̄ el mi ē ñ cupat.
apl̄s ad corinthios. spūal aut iudicat
oīa. Et in psalmo. Q̄ fae angelos suos spē.
diām ū ñ cupari hominē ñ adsube-
sigeationē s: ad infirmitatis iudicij q;
denotationē. lex inl loco erit unesti
monīū. dia inq̄t eū peccaūt pigno-
rantiā. diām q̄ppe hominē appella-
uit q̄ aiāle uitā agēs. ē in his infir-
mis ḡ p corp̄ sentit occupat diuinā
uoluntatē aut pignorantiā nesciē
aut p infirmitatē iplē ñ sufficē. Nā
ū nos pignorantiā legim laxa tūn
tulerit ñ uoles. dia cū peccaūt ñ uo-
lens. i. ñ p̄uaceū ad peccandū pna
nec deliberatione inhereēs s: aut ig-
norantia ū dicim aut infirmitate
reatū inerens. Q̄sq̄s enī peccat ē pec-
care delibat. huic ñ hostia q̄m of-
ferre debeat assignat s: int̄ lepros
de castis eicienb̄ de q̄b̄ multa inse-
q̄ntib̄ dicenda s annumerat. dia ma-
q; cū peccaūt pignorantiā ē de uni-
uersis mandatis dī ḡ peccē ut ñ fie-
rēt q̄ppiā fecit. si sacdos q̄ē unctus
peccaūt delinq̄re faciens pplīm. dī-
q̄m reis q̄d singli pse ipsis offerre
debeat assignet. illā p̄mittit hostiā
q̄m p peccatorib̄ obtulit q̄ peccē oīs
immunis apparuit. Iure q̄ppe ista
mordine ḡ meritū alius gulut. Q̄ q̄d
pse facēt ho ad obtinendā uenia neq̄
q̄m sufficēt. ñ peccē pentitentiā tu
illī uniei immaclata hostia ḡndaret.
Nō ita q; sublegal sacdotis tipo p̄sona
inducit. q̄ ē peccasse asserit. ē exem-
plo suo pplīm corrupisse. Dicē ita q;. Si
sacdos q̄ē unctus peccaūt delinq̄re
faciens pplīm. Sacdos unctē q̄t sit res
ē nouissima ille nimirū eui dic: Iues
ietinum secdm ordinē melchisedech.
Et dilexisti iustitiā ē odisti iniq̄tatē
pp̄ea unxit te ds ds tū oleo letitie
p̄ participib̄ tuis. Iste peccēm ñ fecit
nec dolus inuent ē more el. s: pro
mauū se peccōrib̄ ū ñ q̄ exope pp̄o ñ
ḡticerat reatū. aliq reatū s inpritaū
habes in psalmo uocē ipsi hi prestan-
te. Ds ds mēs q̄re deliq̄sti me. Longe
a salute mea ūba delictō meō. De-
licta sua dicit: delicta mbrō suorū.
quō eap ipse phumanitatis suscep-
tionē effect ē. Itē malio eū p̄mittēt
q̄ ñ rapui tē exsolueba. ḡ illī aptē
uox ē subiunxit ds tu scis insipien-
tiā meā ē delicta mea a te ñ s abscon-
dita. Deliq̄t ḡ sacdos iste ñ inse s:
mēbis suis. pplīm q̄ delinq̄re ñ fecit
s: tū pplī peccē tāq̄m ipse meis re-
reus ēēt expianda ñ habēda suscep-
Ylñ ysaias. Ispē uulnerat ē ppt̄ iniq̄-
tates nrās. atū ē ppt̄ scelā nrā. Et p